

— 26 —

SEGON ACCÉSSIT A LA COPA PLATEJADA.

NO S' HA ADJUDICAT.

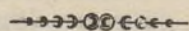
— Per acord de tots.

Habent resolt lo Jurat calificador, crear dos accéssits a cada hù dels tres premis ordinaris y no habentse rebut composicions prou mereixedoras pera ser adjudicadas al segon accéssit del segon premi ordinari, ó sia 'l de la copa platejada, ha determinat que quedés desert, y á tal motiu *no s' ha adjudicat*.

Mes, com que aquet era lo lloch destinat pera la composició mereixedora de dit accéssit, no volém ocupar-lo ab res mes.

Cada cosa en son lloch.

Lo SECRETARI.

— 27 —

PREMI DE LA PLOMA DE PLATA

adjudicat al poema en VIII cants

L' AMOR DE UN GUERRER.

— ¿Me quieres?
— Te quiero.
— Dame el dedo.
Tothom.

Dedicat á mon amic **En Joseph Verdú** (Gestus).

CANT I.

Era una nit, nit mes fosca
y mes negra qu' un llansól,
à catorse horas al vól
no 's veyá volá una mosca.

ADVERTENCIAS.

Recomaném á nostres corresponents que á la major breuetat se serveixin enviar l'import dels periódichs que se 'ls han remés, á fi de posar nostre Administració corrent ab la marxa del periódich.

Lo folletí hont publiquem tot lo premiat en lo humoristich certámen de *Lo Niu Guerrero*, comensá en lo número 8.

L' HOME.

IX.

Lo clatell.

vuy me toca la tanda, y es precis aprofitar la ocasió.
 ¡Qui sab quan me tornaria á tocar!
 Encara que aixó es mes fácil que trobar una sogra que no vulga viure ab la filla y lo jendre. Jo per la meua part ja 'ls asseguro que es lo meu ideal aqueix tipo fora de las reglas naturals; y no entench com En Felip de Saleta tingué la humorada de ferlo lo blanch de sas *Fantasias*, grop que no pogué vencer y que li oscá la ploma de tal modo que convertí en *Ironias*, ó millor dit, *desfogament*, lo fondo principal de la seva obra.

¿Y saben per qué no vull sogras? Perque so molt net de clatell.

Net, entenguis be, puig tenirlo net no vol dir portarlo afeitat.

**

Me sab greu fins á cert punt posarme devant d' En Serafi Pitarra, ja que ha sigut un dels que mes han cantat lo clatell, part del home que tan poch se presta á la poesia.

En sa primera gatada «*L' Esquilla de la torratxa*» s' hi troban aquests dos versos:

—¿D' ahont treuriau la llana?

—¿D' ahont? Dels vostres *clatells*.

Parlant dels frares, diu en sa obra *Los egoistas*:

Uns clatells que 'ls rebotian.

y en *Lo Cantadó* també 'n parla, encar que indirectament, quan diu:

los cabells á coll y be,

y en molts altres de las sevas comedias, que no per aixó deixan d' esser menos aplaudidas, com ho proba lo drama «*Las joyas de la Roser*» ahont fá dir:

Los bolets aquí 'l detrás,

donant per sentat que lo clatell admet bolets.

Donchs jo tinch de ser mes extens qu' ell parlant d' aqueixa part d' entre cap y esquena.

Tinch d' aixemplarme mes, d' analisarlo punt per punt si vull quedar bé y cumplir los meus compromisos.

**

Napoleon, lo primer capitá del segle XIX, lo colós de l' época dels nostres avis, fou un dels que mes se distingiren en la qüestió que avuy m' ocupa.

Tothom sab que fins á principis del present segle los homes portavan qua, y molts, no contents ab aixó y per distingirse de mes de quatre, gastaban perruca, ensenya d' aristocràcia y presopopeya.

Napoleon, donchs, tingué una gran idea y no dúptá un moment en realisarla; un dia sosprenqué á sos exercits ab l' ordre de que tenian de ferse *esquilar* y sobre tot, que 's desembrassessin de la llana del clatell.

¿Fou ben pensat?

No cal dirho, perque be ho proban las barberías ahont lo primer que s' hi llegeix es lo de

Se corta el pelo.

Proposo, baix aqueix punt d' apoyo, que desde avuy tots los barbers tingan en sas tendas lo busto de Bonaparte, que tanta feyna los hi ha

proporcionat; es la justa compensació á la gran batalla que aqueix gran home guanyá contra las preocupacions y las costums de la rancia societat dels segles passats per mes que ho deplori lo Sr. Siljar y Bulcega en son treball titolat «*Lo romiatje á nostra Sra. dels Angels*» insretat en lo núm. 6 del present any de *La Renaixensa*.

¿Qui será 'l Napoleon de certs catalanistas? ¿Qui esgrimirá las estiras pera escursar certs desitjos de temps que foren y que cap relació guardan ab los presents?

No sembla sino que encara portin la bleda al clatell.

**

Quan un home surt de casa lo barber ab lo clatell net, s' esposa á que 'l primer amich que troba li clavi tant gros cop de ma, que no pot enfadarlo, perque ve d' un company, per mes que lo posi en lo cas de morir com un conill.

D' aqueix cop de ma, que mereix l' honor de dirse clatellada, se 'n diu també donar l' *estrena*. De manera que los amichs celebran la sega clatellasca com un estreno; á cops de mans.

Molts autors aixis mateix ho mereixerán pero lo públich ja que no pot fersi á clatelladas si fa á xiulets, que per lo cas es lo mateix, ¿no sorprenent tant una clatellada com una xiulada?

Preguntinho á los autors de *Romagosa (bis)*, *Per forsa*, *Falsos testimonios* y la major part de las que en lo Bon Retiro s' han estrenat en aquesta temporada d' estiu.

¡Quina feyna á donar estrenas!

Segurament que aquests senyors autors tenian los ulls al clatell al escriurer las sevas obras.

**

Per medi del clatell pot classificarse molt be á nostres próxims.

¿Veuen un que 'l porta afeitat? Ja poden dir que 's un tros de suro, per mes importancia que 's dongui.

Aquell que 'l porta solsament esquilat, denota vivesa y elegancia.

— 28 —

De llurs confins la foscor
 llumenavan las centellas;
 al retronny de las estrellas
 ressonava la claror.

¡Glassava!..... Brillava 'l sol;
 y ab neu semblavan las fullas,
 de natas, tristas cespullas,
 del carrer de'n Petritxól.

Passaba bronzint lo vent
 desfullán las etzevaras;
 trons y llamps de formas raras
 rodolaban pél torrent.

Queya l' aygua ab fort rumor
 estrellán la roca dura,
 y regnaba la dolçura
 d' un silenci atronador.

CANT II.

Al cim d' una serra
 descolla gentil,
 en mitj d' una arbreda
 y avora d' un riu,
 un castell de fusta
 de gòtich estil.

— 25 —

Y critican lo que vehuen,
 hasta quant no es cap bunyol!
 Lo taberner, te bateja!
 Te beneheix lo sacerdot!

Al qui 't cull, donas la vida,
 y al qui 't beu, fas anar tort!
 Molts te beuhen, y no 't veuhen
 que per dintre del seu cós,

De la testa fins al ventre
 vas ensemps de tumballons!
 ¡Oh, vinassa! Molts te beuhen,
 y 'ls que 't coneixan son poch,

Puig la gravetat fas perdre
 al mes serio d' entre tots!
 Tú, nos guanyas en la lluyta;
 puig si 't bebém, de retorn,

Tú, fins nos beus lo senderi
 dantli á n' el cervell un tom!
 ¡Oh vinassa! ¡Jo 't saludo!
 ¡Such de parra! ¡Qué amichs som!

¡Quant mon aymá busqui vida,
 lluny per sempre d' aquest cos,
 fes que nedi, fes que nedi,
 per mes llohansa y mes goig,

Entre rius de néctar sempre
 per *in eternum*, y al-lors,
 seré un guerrero perfecte,
 acorassat ab ví bo.

JOAN ARTAU.

Un munt de cabells que l'amagan á las miradas profanas, cridant en veu alta á l'artista, al poeta y al romàntich.

Molta carn que sobressurt, á un home satisfet y campetxano.

Y en fi l' que mostra dos nervis que van á pèrdrers dintre la testa, està baix lodomini d'un cap de sabi.

**

Al comensar no sabia que dirne del clatell; al acabar me sembla que n' he dit massa, y molt mes ne diria pero ara ha vingut la xicota y vull ferli un pató al clatell.

Es un gust com qualsevol altre.

S. ALSINA Y CLÓS.

Mudansa.

Lo nin al naixer plora
sa mare riu
quan mor plora sa mare
y riu lo vin.

JOSEPH VERDÚ.

La molinera.

Ver amor la molinera
un dia me va inspirar
mentres passaba farina
en lo seu molí de dalt.
Molinera, molinera
deix 'l trich, trach;
molinera, molinera
ou mon parlar.

Ta carona rodaxona,
ton cabell ros com daurat,
tos ullets y tas dentetas
á fe 'm tenen encantat
Molinera, molinera
para 'l trich, trach;
molinera, molinera
deix ton treball.

Per ta gracia y hermosura
molinera, visch penant...
dies mon cor, tant sols veyente
á dolls l' amor se n' ha entrat.
Molinera, molinera
ja prou trich, trach!
Molinera molinera
oune mon plany!

Jo t' estimo y al teu pare
desseguir vaig á parlar
si 'm respons amoroseta
que 'l teu cor per mi serà.
¿No vols parar, molinera,
aqueix trich, trach?
Calma, per Deu, molinera,
calma mon plany!

Ton silenci m' assassina
y á fe 'm dona cruel esglay:
si lo teu « Si » vols negarme
fas molt be seguint callant.
Molinera, molinera,
ja lo trich... trach...
molinera molinera...
per fi has parat!...

— Cavaller, bon cavaller
vos que 'l meu amor cercau,
deixeu que la molinera
prossegueix que son treball
— Molinera!... molinera!...
— torna 'l trich... trach!...
— Cavaller, bon cavaller,
deixeume en pau.

— ¿Perque, ingrata 'm desesperas?
¿Perque 'm fas babobejar?
— No puch, cavaller, complaureus,
lo dissapte 'm vaig casar!
— ¡Molinera!... molinera...
fesne trich... trach!!
jamay paris, molinera
lo teu sedàs!...

ZARANDIETA.

Sans.

La Redacció del periódich *Eco de Sans*, crida á los poetas catalans á un certamen qual distribució de premis tindrà lloch lo dia 24 del present Agost, en celebració de la festa major de aquella població.

En lo cartell que publicarem en lo próxim número, veurán los temas y premis que componen dit certamen.

Podém assegurar que hi haurá distincions pera treballs en prosa, en vers, festius y serios.

Descuit.

Al ocuparnos dels regals que 's feren á la senyora Vèdia per son benefici nos descuidarem de una rica corona de plata y or que l' hi regalá la societat de Beneficencia.

En pau descansí.

Las Arts están de dol: lo reputat pintor En Jaume Serra ha mort quan podia dar mes gloria á Catalunya; per aixó moltes son las obras que ha deixat, entre ellas lo despatx del Excm. Sr. Gobernador y lo saló de descans del Gran Teatre del Liceo.

Sentim la pèrdua de tanta válua y doném de tot cor lo pésam á sa familia.

Manlleu.

Aquest es lo poble hont hi ha un coro que ab tant entusiasme com acert esecuta las mellors composicions del malhaurat Clavé.

Aixis ho prová lo diumenge passat ab la serenata que doná á En Martí (*Xich de la Barraqueta*) ab motiu de sa arribada á aquella Vila.

Los felicitara per la ajuda que prestan á que 's fomenti la fundació del malaguanyat músich-poeta de Catalunya.

Art.

L' estudiós é intel·ligent artista En Enrich Serra ha posat á la venda fotografias de sos dibuixos, en la llibreria de D. Miquel Pujol: Rambla de Estudis n.º 5, al Rhin y en la litografia de Riera carrer Ample n.º 15.

Se venen á 18 ralets només.

Vilanova y Geltrú.

Demá diumenge es la festa majó de aquesta vila que fins ara ha sigut la primera en distingirse en las funcions carnavalescas y no vol deixar de ferho en la festa major.

Particularment lo Tivoli es lo qui mes vol lluhirse á qual motiu hi haurá un ball á dos orquestas; la que dirigeix en Vilafranca lo senyor J. Camps y una de la mencionada vila qual director es lo conegut compositor don Antoni Urgellés, augmentant dita orquesta los reputadíssims músichs senyors Ciervo, Salvatori, Escalas, Garcia, Escofet (*Mariquita*) y altres no menos coneguts en eixa capital.

Sorprendents focs artificials per lo pirotècnic del Liceo d' eixa ciutat, iluminacions eléctricas y á la Veneciana en los jardins del sobredit Tivoli y altres novetats no explotadas que no deixarán de ser l' admiració del intel·ligent públich de la important vila de Vilanova y Geltrú.

Ball.

Hem vist las elegants targetas que 's reparteixen per lo ball de avuy dissapte tarde y nit en los Camps Eliseos, que dona la acreditada Societat de Sant Domingo y no podém menos que elogiar lo capritxo, snpost que totes son diferents y que habenthi un distint tipu de músich en cada una, forman en total una orquesta tant numerosa com ho serà la concurrència.

Lo mérit de aquestas targetas se deu al senyor Riera, litógrafo del carrer Ample.

Rectificació.

En nostre n.º 12 publicárem un cartell que dú per epígrafe *Certamen de Tortosa* y deuria dir *Certamen de Lleyda* en celebrat si de la verge de la Cinta de Tortosa.

Madrigal.

PARODIA D' UN ALTRE.

Ulls verts y lleganyosos: qui 'us llumena
si vostre lleig mirar tothom critica
perque á n' á mi 'm mirau; eh? com s' explica?

¡Teniu tant poca pena
de mirarme seguit y sens cansarvos
quan jo no se fer mes que despreciarvos?

Ulls verts y lleganyosos
que son feu als desperts
no 'm mireu may puig sou tan fastigosos
humits y tan verdosos
que 'm feu veure 'ls ulls verts.

T. ROQUÉ.

Una pregunta.

Á MON AMICH EN JOSEPH CAMPAMÁ.

SONET.

¿Veus aquella Matrona engalanada
de penetrant mirada y espressiva,
que sols veyentla un cop, los cors captiva
ab dolls somris, com carinyosa Ada?

¿La veus per tot lo món acariciada
per mes que alguns li donan nom d' activa
y sens motiu ni greu á molts sers priva
son raig esplendorós, sa llum daurada?

Ella es en los festins qui tot ho guia
llasant com rica flor flayrosa essencia
y prodigant als cors dol ó alegria.

Benigna als uns, als altres sens clemencia
ni un àtom de sa llum, crudel envia
¿no la coneixes? ¿no? ¡Es la Opulencia!

PERICO MATALASSÉ.

Festa major de Blanes.

Sembla que no es Barcelona solsament la que vol lluhirse per la festa major puig segons mos escriuhen de Blanes fou important la festa que 's feu en dita vila del dia 22 al 27 de Juliol.

— Dos embalats hont hi tocaban los *Muixins* de Sabadell en l' un, y los Agustins de Granollers en l' altre, que si be no son tant aixerits com los primers no deixaren de agradar. Concerts, Serenatas, y sobre tot lo toch de lo tradicional ball catalá « La sardana » per una cobla de Castelló; vetllada, tranquil·litat y gresca.

Felicitem á la vila de Blanes encara que sols coneixém sas costums per lo quadro que 'ns presenta lo malhaurat poeta Camprodon en *La tornada de 'n Titó*.

Almanach.

En breu comensarém á determinar los treballs pera *L' almanach dels JOCHS FLORALS* hont ademés de la redacció s' hi llegiran las firmas dels col·laboradors que aquesta crega convenients.

A Fiestas de la Pilarica.

Ab aquest titol estant escribint una pessa castellana en un acte, nostres companys Verdú y Poblador coneguts per los pseudónims de *Gestus* y *Perico Matalassé*, que s' ha de estrenar en breu en un teatro d' aquesta ciutat.

Certámen.

Ademés del que obrí lo col·legi Mercantil, per las festas de la Verge de las Mercés de Barcelona hi haurá un altre certámen, segons novas, obert per lo Excm. Ajuntament qual Jurat calificador se compon dels reputats literats don Lluís Cutxet; don Adolf Blanch; don Andreu Balaguer; don Francesch Maspons y don Joseph Puiggari.

Foll d' amor.

Rubleria l' ayma de goig
un jorn vegi á m' aymia,
y fôu tanta m' alegria
que creya tornarme boig.
Mes vermell que 'l pebre roig
vaig quedár al veure á n' ella
com cullia una rosella
sens dupte per darme á mí
y foll d' amor l' hi vaig dí
—Vaja 'm fas, molta escudella.

S. CORT.

La Perla.

SONET.

Lo Pere Anton que es un xiquet baboya
te una filla, y encara que no es bleda
ell tou, may de alabarla curt se queda
y surt per tot arreu la seva noya.

Diu quadrantse ab orgull:—Tinch una joya
que ab l' or del Potossí no es prou pagada:
una perla sens preu que es reservada
per un jove aixerit, si ab mí se apoya.

Sentint aixó En Massip per un' escletxa
xicot que quant escolta tot ho cull,
va sentirse ferit com de una fletxa

Y 's dirijí á nal Gueto ab molt orgull
la veigé y ves si es cert que no era lletxa...
la perla la tenia dins de un ull.

JOSEPH CAMPDERRÓS.

Teatres.

Per causes imprevisibles, no funcionarà cada dilluns en lo Teatre de la Comedia la companyia catalana, com habiam dit, pero si cada dissapte comensant ja, avuy que á no duplar serà numerosa la concurrencia.

Bon Retiro.

Conforme várem prometre donem compte del estreno de *La ventafochs* dibent que al primer dia no va ser tan ben rebuda com després, perque ademés dels balls ser de mal gust eran massa llarchs y pesaban, puig que en compondre 'ls van tenirhi molt mala estrella.

En quan á la lletra si be hi ha que desitjar no es dolenta, senzill l'argument aixó si, lo que no es culpa del autor que ha volgut descriure una rondalla popular tal com se conta, pero desarrollada ab facilitat.

Teatre de la comedia.

En la anterior revista de aquest teatre nos descuydarem de parlar del estreno del *Dos ministros* que encare que molt senzill en la trama, lo correcte llenguatge obligá á cridar l'autor.

Dijous lo senyor Mariscal feu son benefici que per falta de temps no 'n darém compte fins lo próxim número.

Avuy dissapte «La societat Niu Guerrero» dona sa quarta funció (primera en catalá) ab *La filla del mar* y la rondalla fantástica *Mefistófeles*, original de En Vicens Baruta. Demá diumenge estrenan *Los abismos del Passayer* de En Gil Vilasau.

Tivoli.

Estranyem que no 's parli del estreno de l'obra de espectacle que espressionament escribiren los senyors Vidal Valenciano y Roca y Roca segons ho anunciaren los diaris en las setmanas próximas á la inauguració de la present temporada.

Novetats.

No cal dirho: lo mateix de sempre. Frigerio y Lurline: pero no obstant no cansa al públich l'anar á veure á l'una y á l'altre, notables las duas cada hu en son género.

La Pezzana en *La dama de las camelias* dimecres se feu aplaudir molt y molt.

Odeon.

Alguns estranyan que no parlem may de aqueix teatre y no es de estranyar puig que som gent de pau.

A una.

No se si has mudat d'ofici pero se que ans feyas banos, y avuy m'han assegurat que també sabs fer bolados.

Dius que 'l meu barret jariu perque per tot se forada, mes nena no ho digas alt que 'm dirán barret de riallas.

Si ab mi volguesses casarte sempre aná ab cotche 't faria perque aniriam á Gracia ab la central ó 'l tramvia.

Si fa caldo una gallina si 'n fa de caldo un indiot, donchs nena mes ne faria lo teu mocador del coll.

GESTUS.

CARTA

A UN AUTOR NOVELL.

enaventurat senyor: Ja he vist lo senyor director, que ja ha llegit la seva obreta *Camarilla*, y en quan á lo que m'ha dit, aquí van sas paraulas testuals:

— Escriguí á n' aquest jove que la seva comedia no 's

pot posar en escena, perque es senzilla y 's compren qu' es la primera que fa y etc., sab? Vosté mateix, despátxil per no haberli de explicar que altres autors consumats y consumits los hi sab greu que un autor novell fos aplaudit y no convé que s'agravihi, perque ells son lo tot de l'periodisme y á vosté senyor Empressari l'hi convé molt estarhi bé.

Aquestas son las paraulas del senyor director, ja veu que no l'hi puch ser mes franch; pero á mi m'ha semblat que si vosté volgués posarla ab un xich d'aparato que ara es la gran moda y no hi ha escusa en lo senzill, me sembla, com dich que l'única escusa que l'hi daria fora de que la empresa no vol gastar y en tal cas, jo dire que si perque, vaja, coneix que no la posa perque es massa bona y tem que vosté no desbanqués algun amich seu: *velaqui*.

També podria fe una cosa: vosté coneix algun dels autors que son amichs del director, donchs bé, á un d'ells ó hasta al mateix director l'hi diu que l'hi correteixi (no perque estigui malament sino per donarlos la dreta) y veurá que perque no siga dit l'hi treurá un parell de versos y 'ls posará nous y allavors dirá *posém-la en nom de tots dos*.

Quan un d'ells ó lo mateix senyor director hi tinga 'l nom ja veurá que 's farà desseguida y ja veurá quan bona serà la seva *Camarilla*.

Are vosté fassi lo que vulgui, pero si que lo que determini m'agradaria sapiguerho avans per lo mateix conducto aquet.

Espero que ho farà y disposi de S. S. Q. S. M. B.

UN EMPRESSARI.

Llástima.

Diu *La Crónica de las noticias*, que en Roma va haberhi una pluja de sorra que venia dels deserts de Shara y en Nápolis altre tan vinguda del Vesubi.

— ¡Be podria haberhi una en Barcelona vinguda del Ajuntament que pot ser lo paseig de Gracia y Rambla farien un xich mes de goig!..... ¿no 'ls hi sembla?.....

La millor resposta.

Un me va fé una porcada y vaig respondrelli jo no m'estranyo de la feta com que sempre tracto ab porchs.

TOSSINAYRE DE VILANOVA.

Era Andalús.

—Mira Carlos si es que fumo, (abi 'm deya un pastanaga) que ab la cendra dels meus puros la meua ávia hi fa bugada.

C. GALCERAN

Lo qu' es mes trist.

En aquest temps senyó Pau lo mes trist es anar blau.

VALENTÍ JULIVERT.

Nom de la flor natural

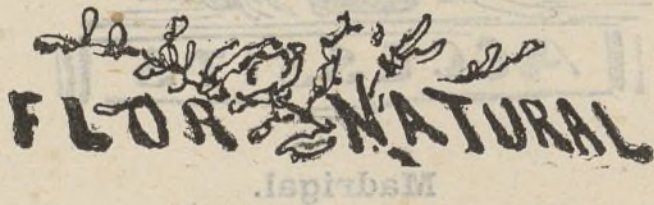
DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.

MÁ-QUI-NA.

Nom de la anterior

REINA DE LA FESTA.

—Donya endevinalla CAVALL.

Si alguna hu-dos-tres-quatre dús lector á la quarta tras tres, pòls dir ben alt que la tercera y quarta tens total y qui responga tres va prima error.

Tres-cinch tres-quart es quarta tras dos-tres y est mon es una dos-tres quatre cinch que las tercera y dos cansadas tinch puig si camino 'm quart tres d' alló mes.

Sino l'has acertat tres quart tras una ab los datos, lector, que jo 't vull tersa, no 't fiquis pas maymés en tal conversa y entónaten al lliu que aixó es la lluna;

DOS PARAGUAS FORADATS.

Figurat que á lo que 't dich respons duptant; me compréns?

Aprés mirant be lo mitj

de la cara, ves que hi tens...

y després pensa sentir

lo que sens en temps de pluja

que ja veurás tot seguit

que jo só qui baixa y puja.

COMPANY DE EN LLOSAS.

Lo nom d'aquesta senyora y 'l de la Flor natural lo sabrán diumenge próxim si no l'han endevinat.

MEMORIA DEL SENYOR SECRETARI

DE AQUESTOS «JOCHS FLORALS»

De las composicions rebudas desd' lo número 6 fins al mitj dia del dimecres anterior ha resultat lo següent

JUDICI DEL CONSISTORI.

Premi de prosa.—Las mans.—Accésit:—La má.—Menció:—La criada.—Pensaments.

Premi de vers.—A un vidre.—Accésit:—Lo que mes m'agrada d'ella.—Terreno en venda.—Madrigal.—A....—Menció:—Dos poncellas.—A una rosa.—No fa 'l pes.—Un trovador.—Fantasia.—A fira.—A un aucell.—Ilusió d'un cego.—Plor del frare.—L'home, la parra y las fullas.

Premi d'humor:—Lo tronat.—Accésit:—Animals domesticats.—Menció:—Boig y afamat.—Frescuras de un trovador.—Cansó.—A ma aymia.—A una noya.—Bona geógrafa.—Tenia rahó.—Si.—Epitafis.—Ah!—Reprensió y contestació.—Lletreta.—Pèrdas.—Amor, vi y tabaco.—Dolora (A Ferreras).—Dolora (á Salvat).—Cantars.—S'explica la noya.—Ay, Ay.

Carbassa:—Dolora.—Ah.—Concell.—Quin bano.—Un raspall.—Un bon improvisant.—Epitafis.—Bon concell.—Cors.—En una perruqueria.—Lo fruiterá y la riera.—Bon pensament.—Dolora (no sabs perque?)—Epigramas (aixís y aixís).—A una.—A ma estimada.—Ditxos.—A una nina de bonichs ulls.—En lloch de las bolas.—Picadas.—A una rosa.—Planys de un jovenet.—A la xicota.—Brindis.—Un esguerrat.—Estranyesa.—Deu ho fes.—Mira 'l tonto.—Sense malicia.—Las gaitas.—Lo cor.—Gloria.—A una nineta.—No es or tot lo que llu.—Cantarellas.—L'italiá del Clot.—Vaya si ho es.—Lo bes á la má.—Una humorada.—Motiu poderós.—Cansons (á una qualsevol).—Una prova d'amor.—Un cas apurat.

Nota: Demaném que tot lo que se 'ns envihi, cada cosa siga en un paper per separat y no tot en un full com fan molts, que per la peresa de copiarhi moltas vegadas no se 'ls posa.

Lo que 's fa públich pera satisfacció dels interessats.

LO SECRETARI.

ALS OBRERS.

Un reputat professor, ensenya de llegir y escriure, de gramática, aritmética y demés clases de 1.ª y 2.ª ensenyanza, de 8 á 10 del vespre, per poch preu. S'informa en la redacció de aquest Setmanari, carrer del Carme, número 38, imprenta.

LLIBRERIA, PAPERERIA

Y DEPÓSIT DE MÚSICA

DE

M. PUJOL Y MARTINEZ,

Rambla d'Estudis, n. 5.

En dit establiment se trova de venda la

SENS RIVAL EN LO MON

TINTA DICRÓICA

comunicativa, senzilla y de colors

¡MILLOR QUE TOTA LAS CONEGUDAS!

No oxida las plumas ni castiga 'l paper.

Papers pera escriure, de totas classes.

	Rs.
BIBLIA DE LA HUMANIDAD, per Michelet.	12
LOS BESOS MALDITOS, per H. de Koch.	4
LAS MUGERES Y SUS NOMBRES.—ELLAS.	6
FULLAS SECAS (poesías de D. S. Alsina).	2
VENUS RETOZONA.	4
MEL Y FEL (poesías de D. Joaquim Riera y Bertran).	6
BROTS (14 poesías y 25 fábulas satíricas) de D. Joseph Verdú (Gestus).	4
MANUAL DEL PINTOR á la ayguada y al lavad.	5
CATECISMO de los Maquinistas y fogoners.	10
EL MODERNO DESTILADOR LICORISTA.	24
Obras de Koch, de Verne, Mayne-Reid, Aimard y altres celebrats autors.	
Se admeten suscripciones á la Ilustració Espanyola y Americana, Moda, Correo	
Y aquet periodich.	

Secretaría: RAMBLA D'ESTUDIS, N.º 5, LLIBRERIA.

BARCELONA: Eslampa de Gorchs, Villegas y C.^a, Pelayo, 30.